

Episode #15 –Prayers after Davening

Timely Torah, July 24th 2022

Where do the 13 Ikarim come from?

1. Mishna, Sanhedrin 10(11):1

All of the **Jewish people**, even sinners and those who are liable to be executed with a court-imposed death penalty, **have a share in the World-to-Come, as it is stated: “And your people also shall be all righteous, they shall inherit the land forever; the branch of My planting, the work of My hands, for My name to be glorified” (Isaiah 60:21).** And these are the exceptions, the people who have no share in the World-to-Come, even when they fulfilled many mitzvot: **One who says: There is no resurrection of the dead derived from the Torah, and one who says: The Torah did not originate from Heaven, and an epikoros, who treats Torah scholars and the Torah that they teach with contempt.**

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר (ישעיה ס) (ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. ואלו שאין להם חלק לעולם הבא, האומר אין תחיית המתים מן התורה, ואין תורה מן השמים, ואפיקורס.

2. Rambam, Pirush Mishnayos ad loc.

וממה שראוי שאזכיר כאן זהו המקום היותר ראוי להזכירם בו, שעיקרי תורתנו הטהורה ויסודותיה שלש עשרה יסודות.
 1. היסוד הראשון מציאות הבורא ישתבח. והוא, שיש שם מצוי בשלמות אופני המציאות, והוא עלת מציאות כל הנמצאים, ובו קיום מציאותם, וממנו נמשך להם הקיום. ואלו נתאר סלוק מציאותו כי אז בטלה מציאות כל נמצא ולא ישרו קיימים במציאות, ואלו נתאר סלוק כל הנמצאים זולתו, כי אז לא תבטל מציאותו יתעלה, ולא תחסר, כי הוא יתעלה בלתי זקוק במציאותו לזולתו, וכל מה שזולתו מן השכלים כלומר המלאכים וגרמי הגלגלים ומה שלמטה מהן הכל זקוק במציאותו אליו. וזה יסוד הראשון הוא אשר מורה עליו דבור אנכי ה' וכו'.

2. והיסוד השני אחדותו יתעלה. והוא, שזה עלת הכל אחד, לא כאחדות המין ולא כאחדות הסוג, ולא כדבר האחד המורכב שהוא מתחלק לאחדים רבים, ולא אחד כגוף הפשוט שהוא אחד במספר אבל מקבל החלוקה והפיצול עד בלי סוף, אלא הוא יתעלה אחד, אחדות שאין אחדות כמוה בשום פנים, וזה היסוד השני מורה עליו מה שנ' שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד.
3. והיסוד השלישי שלילת הגשמות ממנו. והוא, שזה האחד אינו גוף ולא כח בגוף, ולא יארעוהו מאורעות הגופים כגון התנועה והמנוחה, לא בעצם ולא במקרה. ולפיכך שללו ממנו עליהם השלום החבור והפירוד ואמרו לא ישיבה ולא עמידה לא עורף ולא עפוי, כלומר לא פירוד והוא עורף, ולא חבור כי עפוי מן ועפו בכתף פלשתים כלומר ידפוסם בכתף להתחברם בהם, ואמר הנביא ואל מי תדמיון אל וכו', ואל מי תדמינו ואשור וכו', ואלו היה גוף כי אז היה דומה לגופות, וכל מה שבא בספרים מתארו בתארי הגופות כגון ההליכה והעמידה והישיבה והדבור וכיוצא בזה הם כולם דרך השאלה, וכמו שאמרו דברה תורה כלשון בני אדם. וכבר דברו בני אדם בענין זה הרבה, וזה היסוד השלישי הוא אשר מורה עליו מה שנ' כי לא ראיתם כל תמונה כלומר לא השגתם אותו בעל תמונה, לפי שהוא כמו שאמרנו לא גוף ולא כח בגוף.
4. והיסוד הרביעי הקדמות. והוא, שזה האחד המתואר הוא הקדמון בהחלט, וכל נמצא זולתו הוא בלתי קדמון ביחס אליו, והראיות לזה בספרים הרבה. וזה היסוד הרביעי הוא שמורה עליו מה שנ' מענה אלהי קדם. ודע כי היסוד הגדול של תורת משה רבינו הוא היות העולם מחודש, יצרו ה' ובראו אחר ההעדר המוחלט, וזה שתראה שאני סובב סביב ענין קדמות העולם לפי דעת הפילוסופים הוא כדי שיהא המופת מוחלט על מציאותו יתעלה כמו שביארתי ובייררתי במורה.
5. והיסוד החמישי שהוא יתעלה הוא אשר ראוי לעבדו ולרוממו ולפרסם גדולתו ומשמעתו. ואין עושיין כן למה שלמטה ממנו במציאות מן המלאכים והכוכבים והגלגלים והיסודות וכל מה שהורכב מהן, לפי שכולם מוטבעים בפעולותיהם אין להם שלטון ולא בחירה אלא רצונו יתעלה, ואין עושיין אותם אמצעים להגיע בהם אליו, אלא כלפיו יתעלה יכונו המחשבות ויניחו כל מה שזולתו. וזה היסוד החמישי הוא האזהרה על עבודה זרה, והוב התורה באה להזהיר על זה.
6. והיסוד הששי הנבואה. והוא, לדעת שזה המין האנושי יש שימצאו בו אישים בעלי כשרונות מפותחים מאד ושלמות גדולה, ותתכונן נפשם עד שמקבלת צורת השכל, ויתחבר אותו השכל האנושי בשכל הפועל, ויאצל עליהם ממנו אצילות שפע, ואלה הם הנביאים, וזהו הנבואה וזהו ענינה. וביאור היסוד הזה בשלימות יאריך מאד, ואין מטרתנו פירוט כל יסוד מהם וביאור דרכי ידיעתו, לפי שזה הוא כללות כל המדעים, אלא נזכירם בדרך הודעה בלבד, ופסוקי התורה מעידים בנבואת נביאים רבים.
7. והיסוד השביעי נבואת משה רבינו. והוא, שנאמין שהוא אביהן של כל הנביאים שקדמו לפניו והבאים אחריו, הכל הם למטה ממנו במעלה, והוא בחיר ה' מכל המין האנושי, אשר השיג ממנו יתעלה יותר ממה שהשיג ושיג כל אדם שנמצא ושימצא. ושהוא עליו השלום הגיע לתכלית הרוממות מעל האנושיות עד שהשיג המעלה המלאכית ונעשה במעלת המלאכים, לא נשאר לפניו שום מסך שלא קרעו ולא עצר בעדו שום מעצור גופני, ולא נשאר בו שום דבר מן החסרון לא מעט ולא הרבה, והושבתו בו הכוחות הדמיוניים והחושים בכל השגותיו, ונתבהל כוחו המתעורר, ונשאר שכל בלבד, ועל ענין זה אמרו עליו שהוא מדבר עם ה' בלי אמצעות המלאכים. ורציתי לבאר כאן זה הענין הנפלא, ואפרש סתומות פסוקי התורה, ואבאר ענין אמרו פה אל פה וכל הפסוק הזה וזולתו מענינו, לולי שראיתי שהענינים האלו דקים מאד וצריכים להרחבה מרובה והקדמות ומשלים, ושצריך לבאר תחלה מציאות המלאכים ושנויי מעלותיהם לפני הבורא, וכן ביאור הנפש וכל כחותיה, ויתרחב ההקף עד שנגיע לדבר על הצורות שהזכירו הנביאים לבורא ולמלאכיו, ולא יספיק לענין זה לבדו ואפילו אקצר תכלית הקצור מאה דפים, ולכן אינחנו למקומו או בספר ביאורי הדרשות שהבטחתי בו, או בספר הנבואה שהתחלתי לחברו, או בספר שאחבר בפירוש אלו היסודות. ואחזור לענין היסוד הזה השביעי ואומר שנבואת משה רבינו נבדלה מנבואת כל שאר הנביאים בארבעה הבדלים, ההבדל הראשון שכל נביא איזה שיהיה אין ה' מדבר אתו כי אם על ידי אמצעי, ומשה בלי אמצעי כמו שאמר פה אל פה אדבר בו. וההבדל השני שכל נביא לא יבואהו החזון אלא בזמן הישנה כמו שאמר בכמה מקומות בחלום הלילה, ויחלם, בחלום חזיון לילה וכו' והרבה מן הענין הזה, או ביום אחר תרדמה הנופלת על הנביא ומצב שבו שובתים כל חושי ומתרוקנת מחשבתו כעין שינה, ומצב זה נקרא מחזה ומראה, ועליו הוא אומר במראות אלהים. ומשה בא לו הדבור ביום והוא עומד בין שני הכרובים כמו שהבטיחו ה' ונועדתי לך שם ודברתי אתך וכו', אמר יתעלה אם יהיה נביאכם ה' במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו. לא כן עבדי משה. וההבדל השלישי שהנביא כאשר בא לו החזון ואף על פי שהוא במראה ועל ידי מלאך יחלש כחותיו ומתחלחל גופו וירד עליו מורא עצום מאד כאלו הולך למות, כמו שביאר בדניאל כשדבר עמו גבריאל במראה אמר ולא נשאר בי כח והודי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח. ואמר ואני הייתי נרדם על פני ופני ארצה, ואמר במראה נהפכו צירי עלי. ומשה אינו כן אלא יבואהו הדבור ולא תארע לו לחלחלה כלל והוא אמרו יתעלה ודבר ה' אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו, כלומר כשם שלא יארע לאדם שום חרדה מדברי חברו כך הוא עליו השלום לא היה נחרד מן הדבור ואף על פי שהוא פנים בפנים, וזה מחמת חזק התחברו בשכל כמו שאמרנו. וההבדל הרביעי שכל הנביאים לא יבואם החזון ברצונם אלא ברצון ה', ויש שישאר הנביא כמה שנים ולא יבואהו חזון, ויש שמבקשין מן הנביא להודיעם דבר בנבואה וישאר עד שתבוא לו הנבואה אחר ימים או אחר חדשים או לא תבוא לו כלל. וכבר ראינו מהם מי שהתכונן על ידי שמחת הלב וזכור המחשבה כמו שעשה אלישע באמרו ועתה קחו לי מגנן אז בא לו החזון. ואין זה הכרחי שיתנבא כל זמן שיתכונן, אבל משה רבינו כל זמן שירצה אמר עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם, ואמר דבר אל אהרן אחיך ואל יבוא בכל עת, ואמרו אהרן בכל יבוא ואין משה בכל יבוא.
8. והיסוד השמיני הוא תורה מן השמים. והוא, שנאמין שכל התורה הזו הנמצאת בידינו היום הזה היא התורה שניתנה למשה, ושהיא כולה מפי הגבורה, כלומר שהגיעה עליו כולה מאת ה' הגעה שקורים אותה על דרך ההשאלה דבור, ואין יודע איכות אותה ההגעה אלא הוא עליו השלום אשר הגיעה אליו, ושהוא במעלת לבלר שקורין לפניו והוא כותב כולה תאריכיה וספורה ומצותיה, וכך נקרא מחוקק. ואין הבדל בין ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען, ויש אשתו מהיטבאל בת מטרד, או אנכי ה', ושמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, הכל מפי הגבורה והכל תורת ה' תמימה טהורה קדושה אמת. ולא נעשה מנשה אצלם כופר ופוקר יותר מכל כופר אחר אלא לפי שחשב שיש בתורה תוך וקלפה, ושאלו התאריכים והספורים אין תועלת בהם, ומשה מדעתו אמרם, וזהו ענין אין תורה מן השמים, אמרו שהוא האומר שכל התורה כולה מפי הקדוש ברוך הוא חוץ מפסוק אחד שלא אמרו הקדוש ברוך הוא אלא משה מפי עצמו וזה הוא כי דבר ה' בזה - יתעלה ה' ממה שאומרים הכופרים - אלא כל אות שבה יש בה חכמות ונפלאות למי שהבינו ה', ולא תושג תכלית חכמתה, ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים. ואין לאדם אלא להתפלל כמו דוד משיח אלהי יעקב שהתפלל גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. וכן פירושה המקובל גם הוא מפי הגבורה, וזה שאנו עושים היום צורת הסוכה והלולב והשופר והציצית והתפילים וזולתם היא עצמה הצורה שאמר ה' למשה ואמר לנו, והוא רק מוביל שליחות נאמן במה שהביא, והדבור המורה על היסוד הזה השמיני הוא אמרו בזאת תדעון כי ה' שלחני וכו' כי לא מלבי.

9. ויסוד התשיעי הבטול. והוא שזו תורת משה לא תבטל, ולא תבוא תורה מאת ה' זולתה, ולא יתוסף בה ולא יגרע ממנה לא בכתוב ולא בפירוש, אמר לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו. וכבר ביארנו מה שצריך לברר ביסוד זה בהקדמת החבור הזה.
10. והיסוד העשירי שהוא יתעלה יודע מעשה בני אדם ולא הזינחם, ולא כדעת האומר עזב ה' את הארץ, אלא כמו שאמר גדול העצה ורב העלילה אשר עיניך פקוחות על כל דרכי בני האדם, ואמר וירא ה' כי רבה רעת האדם בארץ, ואמר זעקת סדום ועמורה כי רבה, הרי אלו מורים על היסוד העשירי הזה.
11. והיסוד האחד עשר שהוא יתעלה משלם גמול טוב למי שמקיים מצות התורה, ומעניש מי שעובר על אזהרותיה, ושגמולו הגדול הוא העולם הבא, ועונשו החמור הכרת. וכבר אמרנו בענין זה מה שיש בו די. והפסוק המורה על היסוד הזה אמרו אם תשא חטאתם ואם אין מחיני נא מספרך, והשיבו יתעלה מי אשר חטא לי וכו'. ראה שידוע לפניו העובד והחוטא לשלם גמול טוב לזה ולענוש את זה.
12. והיסוד השנים עשר ימות המשיח, והוא להאמין ולאמת שיבא ואין לומר שנתאחר אם יתמהמה חכה לו, ואין לקבוע לו זמן, ולא לפרש את המקראות כדי להוציא מהן זמן בואו, אמרו חכמים תפוח דעתן של מחשבי קצין. ולהאמין בו מן הגדולה והאהבה ולהתפלל לבואו בהתאם למה שנאמר בו על ידי כל נביא, ממשה ועד מלאכי. ומי שנסתפק בו או זלזל בעיניו הרי זה מכחיש את התורה שהבטיחה בו בפירוש בפרשת בלעם ואתם נצבים. ומכלל היסוד הזה שאין מלך לישראל אלא מדוד ומזרע שלמה דוקא. וכל החולק בענין המשפחה הזו הרי זה כפר בה' ובדברי נביאיו.
13. והיסוד השלשה עשר תחיית המתים וכבר ביארנוהו.

3. Rambam, ad loc.

וכאשר יהיו קיימים לאדם כל היסודות הללו ואמונתו בהם אמיתית, הרי הוא נכנס בכלל ישראל, וחובה לאהבו ולחמול עליו וכל מה שצוה ה' אותנו זה על זה מן האהבה והאחוה, ואפילו עשה מה שיכול להיות מן העבירות מחמת תאוות והתגברות יצרו הרע, הרי הוא נענש לפי גודל מריו ויש לו חלק, והוא מפושעי ישראל. וכאשר יפקפק אדם ביסוד מאלו היסודות הרי זה יצא מן הכלל וכפר בעיקר ונקרא מין ואפיקורוס וקוצץ בנטיעות, וחובה לשנותו ולהשמידו ועליו הוא אומר הלא משנאיך ה' אשנא וכו'. וכבר הארכתי בדברים מאד ויצאתי מענין חבורי, אלא שעשיתי כן לפי שראיתי שזה תועלת באמונה לפי שאני אספתי לך דברים רבים מועילים המפורים בחבורים רבים וגדולים, היה בהם מאושר. וחזור על דברי אלה פעמים רבות, והתבונן בהם היטב. ואם תשלה אותך מחשבתך שכבר הבנת עניניו מפעם אחת או עשר, ה' יודע שבשקר השלתה אותך. ואל תמהר בו לפי שני לא כתבתיו איך שנזדמן אלא אחר התבוננות וישוב הדעת ועיון בדעות נכונות ובלתי נכונות, וסכום מה שצריך להאמין מהם ובירורו בטענות וראיות על כל ענין וענין, ומאת ה' אשאל לנחותיני בדרך האמת. ואחזור לעניני הפרק.

Are They Fully Accepted by All?

יגדל

אלהים מי וישתבח, נמצא ואין עת אל מציא אותו.
אחד ואין יחיד ביהודו, נעלם גם אין סוף לאחדותו.
אין לו דמות הגוף ואינו גוף, לא נעוץ אליו קדשתו.
קדמון לכל דבר אשר נברא. ראשון ואין ראשית לראשיתו.
הנו אדון עולם, וכל נוצר יורה גדולתו ומלכותו.
שפע נבואתו נתנו אל-אנשי סגלתו ותפארתו.
לא קם בישראל כמשה עוד נביא ויבטיש את תמונתו.
תורת אמת נתן לעמו אל על יד נביאו נאמן ביתו.
לא יתליף האל ולא ימיר דתו לעולמים לזולתו.
צופה ויודע סתרינו. מביט לסוף דבר בקדמתו.
גומל לאיש חסד כמפעלו. נותן לרשע רע פרשתו.
ישלח לקץ ימין משינתו לפדות מנחבי קץ ישועתו.
מתים יחיה אל ברוב חסדו, ברוך עדי עד שם תהלתו.

אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל תבואים והוא לברו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים: אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא יחיד ויחידות פמורה בשום פנים והוא לברו אלהינו הרה הרה ויהיה: אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו אינו גוף ולא ישגוהו משיגי הגוף ואין לו שום דמיון כלל: אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא ראשון והוא אחרון: אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו לו לברו ראוי להתפלל ואין לזולתו ראוי להתפלל: אני מאמין באמונה שלמה שכל דברי נביאים אמת: אני מאמין באמונה שלמה שנבואת משה רבנו עליו השלום היתה אמתית ושהוא היה אב לנביאים לקודמים לפניו ולבאים אחריו: אני מאמין באמונה שלמה שכל התורה המצויה עתה בברני היא הנתונה למשה רבנו עליו השלום: אני מאמין באמונה שלמה שזאת התורה לא תהא מחלפת ולא תהא תורה אחרת מאת הבורא יתברך שמו: אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו יודע כל מעשה בני אדם וכל מחשבותם שנאמר תיוצר יחד לבם המכין אל כל מעשיהם: אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו גומל טוב לשומרי מצותיו ומעניש לעוברי מצותיו: אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח ואף על פי שיתבאמה עם כל זה אחבה לו בכל יום שיבא: אני מאמין באמונה שלמה שיהיה תחיית המתים בעת שתעלה רצון מאת הבורא יתברך שמו ויתעלה זכרו לעד ולנצח נצחים:

Where does the Aseres Hadibros after davening come from?

4. TB Tamid 32b

א אמר להם הממונה ברכו ברכה אחת והם ברכו קראו עשרת הדברות שמע והיה אם שמוע ויאמר

MISHNA: 5:1 After the priests completed laying the parts of the daily offering on the ramp, they went to the Chamber of Hewn Stone to recite *Shema*. **The appointed** priest who oversaw the lotteries in the Temple **said to the priests: Recite a single blessing** of the blessings that accompany *Shema*. **And** the members of the priestly watch **recited a blessing**, and then **they recited the Ten Commandments, *Shema*** (see Deuteronomy 6:4–9), *VeHaya im Shamo*a (see Deuteronomy 11:13–21), and *VaYomer* (see Numbers 15:37–41), the standard formula of *Shema*.

ברכו את העם שלש ברכות אמת ויציב ועבודה וברכת כהנים ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר היוצא :

Additionally, **they blessed with the people three blessings**. These blessings were: **True and Firm**, the blessing of redemption recited after *Shema*; **and** the blessing of the Temple **service**, which is also a blessing recited in the *Amida* prayer; **and the Priestly Benediction**, recited in the form of a prayer, without the lifting of hands that usually accompanies that blessing (*Tosafot*). **And on Shabbat**, when the new priestly watch would begin its service, the priests would **add one blessing** recited **by the outgoing priestly watch**, that love, fraternity, peace, and friendship should exist among the priests of the incoming watch.

5. TB Brachos 12a

אמר רב יהודה אמר שמואל: אף בגבולין בקשו לקרות כן, אלא שפָּכַר בטלום מפְּנֵי פְרַעוֹמֶת הַמִּינִין .

Rav Yehuda said that Shmuel said: Even in the outlying areas, outside the Temple, **they sought to recite** the Ten Commandments **in this manner** every day, as they are the basis of the Torah (Rambam), **but they had already abolished** recitation of the Ten Commandments **due to the grievance of the heretics**, who argued that the entire Torah, with the exception of the Ten Commandments, did not emanate from God (Jerusalem Talmud). If the Ten Commandments were recited daily, that would lend credence to their claim, so their recitation was expunged from the daily prayers.

תנא נמי הכי, רבי נתן אומר: בגבולין בקשו לקרות פן, אלא שפכר בטלום מפני תרעומת המינין .

That was also taught in a *baraita* that Rabbi Natan says: In the outlying areas, they sought to recite the Ten Commandments in this manner, but they had already abolished their recitation due to the grievance of the heretics.

רבה בר בר חנה סבר למקבעינהו בסורא, אמר ליה רב חסדא: פכר בטלום מפני תרעומת המינין .

The Gemara relates that several Sages sought to reinstitute recitation of the Ten Commandments, as **Rabba bar bar Hana thought to institute this in the city of Sura**, but **Rav Hisda said to him: They already abolished them due to the grievance of the heretics.**

אמימר סבר למקבעינהו בנהרדעא, אמר ליה רב אשי: פכר בטלום מפני תרעומת המינין .

So too, **Ameimar thought to institute this in the city of Neharde'a**. **Rav Ashi, the most prominent of the Sages in that generation, said to him: They already abolished them due to the grievance of the heretics.**

6. Rashi, ad loc.

המינין – עכו"ם:

מפני תרעומת המינין – שלא יאמרו לעמי הארץ אין שאר תורה אמת ותדעו שאין קורין אלא מה שאמר הקדוש ב"ה ושמעו מפיו בסיני:

Ksav Vehakabala, Devarim 16:10

והתבונן שלא כנו מסדרי התפלה את חג השבועות בשם יום מתן תורתנו כראוי לדבר המיוחד ביומו, כמו יום הזכרון, יום הכפורים לר"ה ויה"כ אבל כנוהו זמן מ"ת דומה לזמן חירותינו, זמן שמחתנו דפסח וסוכות, כראו לדבר המתמשך כמה ימים, לפי שבאמת מתן התורה אינו מיוחד ליום אחד הפרטי כ"א בהצטרפות ימי ההגבלה וכאמור:

7. Ben Yehoyada, ad loc.

ביטלום מפני תרעומת המינין. עיין רש"י ז"ל, והקשה על זה הרב 'עיון יעקב' ז"ל, איך אפשר שיאמרו כן והלא קורין גם כן שמע והיה אם שמע ויאמר שלא שמעו בסיני, אלא ממש רבינו ע"ה כשאר דברי תורה? עיין שם. ונראה לי בס"ד כי עשרת הדברות להיותה כתובה קודם פרשיות ק"ש היו מוכרחים לתקן אמירתה קודם הכל, ואם כן ממילא הברכה תהיה סמוכה לה, ולכן יאמרו המינין זה עיקר מה ששמעתם בסיני, ועליה בלבד תקנו הברכה, ומה שאומרים אחריה שאר פרשיות, הם תוספות דברים בעלמא ח"ו, ולא נתקנה הברכה בעבורם, ומלבד פירוש רש"י ז"ל נראה לי בס"ד, תרעומת המינין, שהיו קורין תגר על ישראל, באומרם כל יום אתם אומרים עשרת הדברות ומברכין עליהם ואין אתם מקיימים מה שכתוב בהם, והם דברים שאדם דש בעקביו, כגון [שמות ב](#) (לא תשא שם ה' אלהיך ולא תגנוב ולא תחמוד, וכן כבד את אביך ואת אמך, ובוזה הפירוש שכתבתי יבא לשון תרעומת יותר נכון, מה שאין כן לפירוש רש"י ז"ל לא יתיישב לשון מתרעמים היטב.

8. Shulchan Aruch OC 1:5

טוב לומר פ' העקדה ופ' המן ועשרת הדברות ופרשת עולה ומנחה ושלמים וחטאת ואשם: הגה ודוקא ביחיד מותר לומר י' הדברות בכל יום אבל אסור לאומרם בצבור (תשו' הרשב"א סימן קפ"ד):

It is good to recite the passage of the Binding (Genesis 22:1-19), the passage of the Manna (Exodus 16:4-36), the Ten Commandments (Exodus 20:2-13), and the passages of the burnt-offering (Leviticus 1:1-17), tribute-offering (Leviticus 2:1-13), peace-offering (Leviticus 3:1-17), sin-offering (Vayikra 4:27-35), and guilt-offering. Rem"a: But only in private is it permissible to recite the Ten Commandments each day: it is forbidden to recite them in congregation (Rashb"a Responsum 144).

9. Elya Rabba OC 1:7

[עשרת הדברות וכו'. באלהיו זוטא כתבתי רש"ל נהג לאומרם קודם ברוך שאמר משום שיש בה עשרה פעמים ברוך עד ברוך אתה האל, וזקיננו (פירוש זקיננו של רש"ל וגן נטע טעה בדבריי, עיין שם) היה רגיל לומר פרשת אנכי ראשונה בבוקר ושניה בפרשת ואתחנן בערב אחר שאמר קריאת שמע על מטתו עד כאן.]

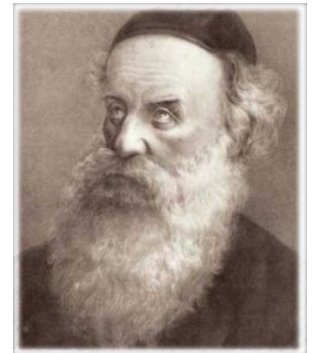
Where do the 6 Zechiros come from?

10. Magen Avraham OC 60:sk 2

איתא בכוונות ובכתבים והזכירות הללו הם מ"ע לכן כשיאמר ובנו בחרת יזכור מ"ת, וקרבתנו מעמד הר סיני, לשמך הגדול מעשה עמלק שאין השם שלם, להודות לך הפה לא נברא רק להודות ולא לדבר לשון הרע וזהו זכירת מעשה מרים, וזכרתם את כל מצות ה' זהו שבת ששקולה כנגד כל המצוות וכשאומר והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ יניח הכנפות של הטלית שעל כתפיו ליפול למטה עכ"ל, ובילקוט פ' בחקותי מביא ג"כ זכור את אשר הקצפת את ה' אלהיך במדבר וגו' זכור בפה ע"ש בשם ספרי ונ"ל שיזכור זה כשיאמר באהבה לאפוקי באותו פעם לא היו אוהבין השם וצריך טעם למה תקנו לקרות פ' עמלק מה שלא תקנו בזכירות אחרים עססי' תרפ"ה וי"ל דמ"ת יש לנו חג עצרת וה"ה שבת ומעשה מרים ומעשה עגל לא תקנו מפני שהי' גנותן של ישראל:

11. Shulchan Aruch Harav 60:4

ד' י זכירת מעמד הר סיני ומעשה עמלק ומעשה מרים ומעשה העגל הן מ"ע של תורה ונס זכירת שבת יא י"א שמצותה בכל יום יזכור לזכרון אצל ק"ש שכשיאמר ובנו בחרת יזכור מתן תורה וקרבתנו להר סיני לשמך הגדול מעשה עמלק שאין השם שלם עד שימחה זרעו להודות לך הפה לא נברא אלא להודות ולא לדבר לה"ר וזהו זכירת מעשה מרים וזכרתם את כל מצות ה' זו היא שבת ששקולה כנגד כל המצוות ומעשה העגל יש מי יזכור כשאומר (ליחוד) באהבה ולא כאותה שעה שעשו את העגל שלא היה באהב' עם הקב"ה:

Why?

12. Kaf Hachaim OC 60:sk 4

בלב, ולכן ראוי לכל ירא ה' במצותיו חפץ שיאמר פסוקי העשר זכירות כמוכא בסידורים, או יאמר בכל יום כך:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה הריני מקיים מצות עשר הזכירות, יציאת מצרים, והשבת, והמן, ומעשה עמלק הרשע ימח שמו וזכרו, ומעמד הר סיני, ומה שהקציפו אבותינו להקדוש ברוך הוא במדבר ובפרט בעגל, ומה שיעצו בלק ובלעם לעשות לאבותינו ולמען דעת צדקות ה', ומעשה מרים הנביאה, וזכירת ירושלים, ומצות זכרת כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל, ועיקר מצות הזכירות כי יתן אל לבו התועלת הנמשך מהן ולשמור מאד ולעשות, שהמעמיק בהם ימצא שכוללין הרבה. חסד לאלפים שם. ועיין שאגת אריה סימן י"ג. ויש לומר העשר זכירות אלו קודם התפלה או אחריה, וגם יזכור הארבע זכירות הנרמזים בברכת אהבת עולם ובפרשת ציצית, דכיון דנפיק מפומיה דהאר"י דצוק"ל דצריך לזכורם במקום הזה אין לשנות, אלא יש לעשות זה וזה ושכרו כפול מן השמים:

אמנם יש הרבה מן הפוסקים שסוברים שצריך לזכור עשרה זכירות ושצריך לזכור בפה ולא סגי

